El figuerenc Oriol Ponsatí-Murlà guanya el 33 Premi Casero

L'obra finalista és 'L'escala de l'evasió', de Jaume Puig Agut

Oriol Ponsatí-Murlà

ACN

Oriol Ponsatí-Murlà ha guanyat el 33 Premi de Novel·la Curta Just M. Casero, que organitza la Llibreria 22 i que s'ha entregat aquesta nit a La Planeta. L'obra guanyadora és 'Totes les estacions de França' i arrenca de la història d'una maleta carregada de lingots d'or que apareix en un vagó de rodalies de París. A partir d'aquí, l'autor imagina possibles situacions que acabaran desembocant en un final que ja sabem. El jurat n'ha destacat que és un "brillantíssim exercici d'estil" i que el relat composa "una espiral narrativa de primer ordre". Empúries la publicarà a principis del 2014. França és també l'escenari de l'obra finalista, 'L'escala de l'evasió', de Jaume Puig Agut.

El jurat del 33 Premi de Novel·la Curta Just M. Casero ha hagut d'escollir entre les 29 obres originals que es van presentar al premi. El jurat, format per Mita Casacuberta, Josep M. Fonalleras, Imma Merino, Vicenç Pagès, Eva Vázquez i Guillem Terribas -com a secretari sense vot-, ha decidit premiar 'Totes les estacions de França', d'Oriol Ponsatí-Murlà, presentada sota el pseudònim Dolça Roig.

El premi s'ha fallat aquesta nit en un acte a la sala la Planeta, on també s'ha aprofitat per tenir un record pels desapareguts Tom Sharpe i José Luís Panero. L'obra escollida veurà la llum a principis del 2014, quan l'editorial Empúries la publicarà. D'altra banda, ha quedat finalista la novel·la 'L'escala de l'evasió', del blanenc Jaume Puig Agut.

El jurat del premi ha volgut destacar que ambdós treballs tenen almenys dues coses en comú. Per una banda, el seu escenari és francès (parisenc i de la seva rodalia) i, per altra banda, que totes dues funcionen "com una maquinària precisa en la qual les peces, aparentment desconnectades, acaben funcionant amb un mateix ritme i una mateixa finalitat". El jurat reconeix que les obres aconsegueixen crear una sensació de neguit i expectativa que es resol quan el puzle encaixa, quan tot pren sentit.

L'opinió del jurat sobre els dos treballs

Pel que fa a la novel·la guanyadora, 'Totes les estacions de França', es tracta d'un relat que parteix de la història d'una maleta carregada de lingots d'or que apareix en un vagó de rodalies de París. Segons el jurat, és un "brillantíssim exercici d'estil" que els ha recordat a treballs de Raymon Quneau i també algunes peces de complicada estructura formal de Julio Cortázar.

A partir de la maleta perduda plena d'or, l'autor imagina possibles situacions que acabaran desembocant en un final que ja sabem. Però cal descobrir com es perden els lingots i és aquí quan el jurat destaca que l'habilitat i la destresa de l'autor es fa explícita quan expressa totes aquestes històries embolicades. A l'obra, els personatges es troben i se'n van, hi ha anades i vingudes, desaparicions i troballes i, fins i tot, també intervé la figura del propi autor en un joc metaliterari en el qual s'hi veu implicat a mig camí del somni i la follia. Segons destaca el jurat, finalment, tot aquest conjunt d'individus, a l'entorn de l'excusa de la maleta, configuren una fauna humana que s'interrelaciona, intervé en el relat i en modifica la percepció. "Una espiral narrativa de primer ordre", assegura el veredicte del jurat.

D'altra banda, sobre l'obra finalista (L'escala de l'evasió), arrenca amb frontispici i un epíleg en els quals es parla de la possibilitat que els pingüins embogeixin. Lluny de la multitud, n'hi ha que decideixen anar-se'n desert enllà, cap a un destí que els matarà.

En el gruix de la novel·la hi ha dues històries paral·leles. La primera, protagonitzada per un policia que es diu Mitterand: gris, metòdic i obsessiu. Un cop separat de Danielle (la broma amb els noms coneguts és constant: hi ha també un Valéry, un Herzog, un Keynes) es dedica a escriure cada dia llistes de coses insignificants, de detalls sense sentit. També col·lecciona bibelots, petits records del material comissat.

La segona és la història d'una dona, la Dolça: malalta mental, tancada a casa seva, que somia amb la quimera de fugir de casa i viure una vida que podia haver estat la seva. Segons destaca el jurat, la combinació de realitat i ficció, de somni i quotidianitat es resol en un final on les dues històries conflueixen. "Dues històries de personatges perduts, isolats, que van irremissiblement cap a la mort", recull el veredicte del jurat.

Sobre el guanyador

Oriol Ponsatí-Murlà (Figueres, 1978) és premi extraordinari de llicenciatura en Filosofia (UdG), doctor en Filosofia per la Universitat de Girona i professor associat de Filosofia Antiga en aquesta mateixa universitat. Ha col·laborat amb diversos mitjans de comunicació com 'El Punt', 'Revista de Girona', 'El País' i, actualment, 'La Vanguardia'. Ha traduït al català autors com Michael Nyman, Denis Diderot, Josep Palau i Fabre, Gianni Vattimo o Igor Stravinski. Director de publicacions d'Accent Editorial (2007-2010), actualment dirigeix les dues col·leccions, Trivium i Quadrivium, d'Edicions de la Ela Geminada.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2013/10/30/figuerenc-oriol-ponsati-murla-guanya/215572.html?utm_source=rss